

Mál nr. 162/2026

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Sjúkdómatrygging.

Gildissvið vátryggingar. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 15. apríl 2026, ásamt fylgigögnum.
2. Athugasemdir V, dags. 9. desember 2025, ásamt fylgigögnum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 19. maí 2026.

Málsatvik.

Í málskoti tekur M fram að ágreiningurinn við V snúist um það hvort veikindi hennar sem leiddu til bótaréttar úr sjúkdómatryggingu 17. júní 2022 og sem stöfuðu af ofálagi/kulnun séu þau sömu og Long Covid greining sem M hafi fengið hjá Akureyrarklíkinni.

Í athugasemdum V er því hafnað að M eigi frekari bótarétt úr umræddri tryggingu. Bendir V á að í málinu liggi fyrir tvær tjónstilkynningar frá M. Sú fyrri sem sé vegna sjúkdóms sem fyrst hafi komið fram 18. apríl 2022, hafi borist V 20. júlí sama ár. Sjúkdómseinkennum hafi þar verið lýst með eftirfarandi hætti: „*Er í rannsóknum, vegna mikillar þreytu, orkuleysi og liðverkja*“. Síðari tjónstilkynning M hafi verið vegna sjúkdóms sem kom fyrst fram 30. maí 2024 og borist V 10. febrúar 2025. Sjúkdómseinkennum hafi þar verið lýst með eftirfarandi hætti: „*Long-Covid Mikil þreyta og orkuleysi. Þreytist við að ganga upp stiga og ca. 1-2 km þarf þá að hægja á mér eða stoppa. Ef ég geri of mikið verð ég örmagna. Verkir í fótum og upphandleggjum. Þreytist einnig við álag og einbeitingu við vinnu*“. Þá hafi jafnframt eftirfarandi verið tekið fram í tilkynningu: „*Veiktist fyrst um 2021 í fyrsta Covid smiti. Lagaðist eftir 6 mánuði*“. Í göngudeildarnótu SAK, dags. 9. janúar 2025, sé ferill veikinda M rakinn, en þar segi m.a.: „*[M] segir okkur [þ]á sögu að hún hafi verið við góða heilsu þar til árið 2021. Fyrir það var hún að klífa fjöll og átti auðvelt með það og var með 100% orku að eigin mati. Árið 2021 fær hún hins vegar Covid og eftir það fóru ýmis einkenni að gera vart við sig og hefur hún ekki jafnað sig eftir það og hefur eiginlega ekkert batnað. Hún metur orku sína nú sem 40%. Í maí 2024 fékk hún aftur Covid og skánaði nú ekki við það*“. Síðar í sama gagni sé eftirfarandi ályktun læknis rakinn: „*Hvað varðar ME sjúkdóminn þá er engin blóðprufa enn til að staðfesta eða útiloka þennan sjúkdóm. Hins vegar held ég að sé alveg ljóst að hún byrjar að hafa einkenni eftir Covid sýkingu árið 2021 og er því með langvarandi einkenni Covid*“. V upplýsir að M hafi verið greiddir dagpeningar á tveimur sjúkratímabilum en samkvæmt gr. 10.2.2 í skilmálum sé sjúkratímabil það tímabil þegar stöðugur missir starfsorku sé fyrir hendi af völdum sjúkdóms hvort sem einn eða fleiri sjúkdómar liggja til grundvallar missi starfsorkunnar. Samkvæmt vátryggingarskrteini sé bótatími dagpeninga 156 vikur (3 ár) þar af sé biðtími 4 vikur. Í samræmi við framangreint og fyrirbyggjandi gögn hafi V greitt M dagpeninga, að teknu tilliti til biðtíma, á tímabilinu 15. júlí til 14. nóvember 2022 og 20. febrúar til 13. júní 2025. Hafi M verið upplýst um það með tölvupósti, dags. 8. ágúst 2025, að hámarksbótatíma hafi verið náð samkvæmt skilmálum sem sé þrjú ár frá upphafi sjúkratímabils og að ekki yrði um frekari greiðslur dagpeninga að ræða. Hafi V áréttað framangreinda höfnun með tölvupósti, dags. 16. október 2025. V tekur fram að framangreind afstaða byggji á upplýsingum sem fram komi í göngudeildarnótu, dags. 9. janúar 2025, en þar komi fram hafi M hafi byrjað að hafa einkenni eftir Covid sýkingu árið 2021 og hafi verið greind með langvarandi einkenni Covid. Miðað við þær upplýsingar sem komi fram í göngudeildarnótu telur V ekki hægt að líta svo á að um sé að ræða tvo aðskilda sjúkdóma sem engin læknisfræðileg tengsl séu milli eins og M haldi fram. Bendir V á að upplýsingar í almennu vottorði, dags. 10. nóvember 2025, séu ekki í samræmi við þær upplýsingar sem komi fram í áðurnefndri göngudeildarnótu. Þar sé vísað til þess að M hafi fengið Covid sýkingu í febrúar 2023 og aftur í nóvember 2024. Að mati V verði að leggja til grundvallar þær upplýsingar sem koma fram í göngudeildarnótunni, sem jafnframt séu í samræmi við tjónstilkynningu M, um að M hafi fengið Covid 2021 en ekki í febrúar 2023. Þar sem um sama sjúkdóm sé að ræða sem hafi valdið M tímabundnum missi starfsorku á árinu 2022 og 2025 hefjist ekki nýtt bótatímabil samkvæmt skilmálum. Þannig segi í gr. 10.2.6 í sömu skilmálum að bætur fyrir sama sjúkdóm eða sama sjúkdómstílfelli greiðast eigi lengur samanlagt en í þann tíma er kemur fram í vátryggingarskrteini eða endurnýjunarkvittun. Sama gildi um

sjúkdóma sem læknisfræðileg tengsl eru á milli. Í gr. 10.2.1 í skilmálum sé kveðið á um það að dagpeningar greiðast ekki lengur en í þann hámarksbótatíma er komi fram í váttryggingarskírteini og ekki eftir að þrjú ár eru liðin frá upphafi sjúkratímabils. Eins og áður hafi komið fram hafi V greitt M dagpeninga vegna missis starfsorku sem sjúkdómurinn olli á tveimur sjúkratímabilum þ.e. frá júní til nóvember 2022 og janúar til júní 2025. Samkvæmt framangreindu hófst sjúkratímabilið, í skilningi gr. 10.2.2 í skilmálum í júní 2022 og hámarksbótatíma því náð í júní 2025. V áréttar að samkvæmt skilmálum skipti ekki máli hvort að bil komi í sjúkratímabil þegar um sama sjúkdóm er að ræða eða sjúkdóma sem læknisfræðileg tengsl eru á milli. Síðan takmarkist framangreindur réttur af gr. 10.2.1 við þrjú ár frá upphafi sjúkratímabils, óháð því hvort hámarksbótatíma samkvæmt váttryggingarskírteini hafi verið náð í reynd. Með vísan til framangreindra atriða er það afstaða V að hámarksbótatíma hafi verið náð samkvæmt skilmálum og að M eigi ekki rétt á frekari bótum vegna tímabundins missis starfsorku vegna Covid sjúkdóms. Þess er krafist fyrir úrskurðarnefnd að þessi afstaða V verði staðfest.

Í viðbótarathugasemdom M er framangreindum rökum V hafnað. Bendir M m.a. á að aldrei hafi verið talað um Long Covid í fyrri veikindum þegar M hafi farið í 3 mánaða veikindaleyfi, heldur hafi það verið talið álagstengt. Bendir M á að einkennin í seinni veikindunum hafi verið allt öðruvísi, og að hún sem menntaður sjúkraþjálfari ætti að vera sérfræðingur í verkjum og einkennum. Þá hafi verið um að ræða mikla þreytu í vöðvum, í fótum og höndum og mæði við stigagöngu eða í brekku. Síðan örmögnun ef álag verði of mikið, svo ekki sé talað um heilapökuna. Það sé því ekki skrítið að M muni ekki dagsetningar í símaviðtali við lækni.

Álit.

Samkvæmt grein 10.2.1 í skilmálum sem giltu um sjúkdómatryggingu M hjá V greiðast dagpeningar „...í hlutfalli við starfsorkumissi frá lokum biðtíma og svo lengi sem váttryggður er óvinnufær að mati læknis eða þar til örorkumat hefur farið fram. Dagpeningar greiðast þó ekki lengur en í þann hámarksbótatíma er kemur fram í váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun og ekki eftir að þrjú ár eru liðin frá upphafi sjúkratímabils.“ Samkvæmt grein 10.2.2 telst sjúkdómstímabil vera: „...það tímabil þegar stöðugur missir starfsorku er fyrir hendi af völdum sjúkdóms hvort sem einn sjúkdómur eða fleiri liggja til grundvallar missi starfsorkunnar.“ Þá leiðir af gr. 10.2.6 og 10.2.7 í skilmálum að bætur greiðist ekki lengur samanlagt en þann hámarkstíma sem tilgreindur er í váttryggingarskírteini og ef skemmra er á milli sjúkdómstílfella en nemur þeim hámarkstíma eru sjúkratímabilin lögð saman. V hefur greitt M dagpeninga vegna missis starfsorku á tveimur sjúkratímabilum þ.e. frá júní til nóvember 2022 og janúar til júní 2025. Byggir V á að þar sem um einn og sama sjúkdóm hafi verið að ræða hafi sjúkratímabilið, í skilningi gr. 10.2.2 í skilmálum, hafist í júní 2022 og því hafi hámarksbótatíma verið náð í júní 2025. Því eigi M ekki rétt á frekari bótum. M mótmælir því hins vegar að um einn sjúkdóm hafi verið að ræða og telur sig því eiga frekari dagpeningarétt úr tryggingunni. Eins og áður hefur komið fram segir m.a. eftirfarandi í fyrirbyggjandi göngudeildarnótu frá sérfræðingi í lyf- og krabbameinslækningum, dags. 9. janúar 2025: „Hvað varðar ME sjúkdóminn þá er engin blóðprufa enn til að staðfesta eða útiloka þennan sjúkdóm. Hins vegar held ég að sé alveg ljóst að hún byrjar að hafa einkenni eftir Covid sýkingu árið 2021 og er því með langvarandi einkennum Covid“ Nefndin telur að af þessu verði ekki dregin önnur ályktun en að þær tvær tjónstilkynningar sem um ræðir í málinu tengist einum og sama sjúkdómi, þ.e. Covid. Nefndin telur því að eins og málið liggur fyrir hnekki það sem fram kemur í fyrirbyggjandi læknisvottorði, dags. 10. nóvember 2025, þessu ekki. Þessi niðurstaða leiðir til þess að sjúkratímabil M, í skilningi gr. 10.2.2 í skilmálum, hófst í júní 2022 og var því hámarksbótatíma náð í júní 2025, þ.e. þremur árum frá upphafi sjúkratímabils. Eins og komið hefur fram greiddi V dagpeninga til V vegna missis starfsorku á tveimur sjúkratímabilum þ.e. frá júní til nóvember 2022 og janúar til júní 2025. Nefndin fellst því á að þær greiðslur hafi falið í sér fullnaðargeiðslu til M úr tryggingunni vegna missis starfsorku af völdum Covid sjúkdómsins. M á því ekki rétt á frekari dagpeningabótum úr tryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari dagpeningabótum úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 15. júní 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir